

सर्वे भगवद् भक्तो माते

भीरांपाईनां पदः

प्रसिद्ध कृतं.

पुकेसेतर महादेव रामयंद्र जगुष्टे.

त्रय इरवाण—अमहावाद.

आवृत्ति १ वी

प्रत २०००

सन् १९१६

संवत् १९७२

अमहावाद

जेमासाना यकडे धी 'नटवर' प्रिन्टींग प्रेसमां
जेगीबाळ नारयुदास जेडीवाणजे कापी.

किंमत ०-१-०.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

ક્ર. ૩૧

૨-૧૨/મીરા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૪૩૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઝરિંહાડાઈ ૫૬

વિગય ૪ - : ૪

મીરાંબાઈનાં પદ.

મીરાં મન મોહનમું માન્યું; વરિયા વરિયા શ્રી ગીરધરલાલ; ૨૬.
 જાણે જગ નથી કાંઈ છાનું;
 જેમલ રાડોડની દ. કરીરે રાણો, મીડતા એતું ધામ;
 રૂપગુણ કોઈ સમોવડ નહીં રૂડું ધર્યું મીરાંબાઈ નામ.

મીરાં. ૧

જોશીએ વાંચી જન્મોતરીરે, તેમાં લખ્યું નીકળ્યું એહ;
 વરશે વિશ્વંભરનાથને રે કરશે નંદકુંવરજીમું નેહ. મીરાં. ૨
 ઉદ્ધોતપુરનો રાણો રાજ્યો રે, તે સાથે કરી છે સગાઈ;
 પૂરણાવીને વળાવ્યાં સાસરે રે કંઈ લૌકિક રીતે મીરાંબાઈ. ૩
 દેવીને દેતાં વધામણાં રે ચાલ્યાં, વરકન્યા સહુજન;
 રાખે પારવતીજી પુણ્યાં રે, મીરાંનું તો મોહનમાં મન. મીરાં. ૪
 સામું કહે સોભાગ્ય વધેરે વહુ નમે શક્તીને પાવ;
 મીરાં કહે મસ્તક માડું નહીં નમે, વીના એક શ્રીગિરીધરરાય.

મીરાં. ૫

સામું કહે સામું યોહી આજથીરે મારે નહીં એ વહુતું કમ;
 પુત્રને કહ્યું એને રાખો પરી, એક ન્યાડું રચાવો એતું ધામ.

મીરાં. ૬

એવું મુહાને મીરાં મગન થયાં રે, ભણું થયું ભાગી જન્મજ;
 સાધની સંમે દીનદેન નિર્ગમયું, મુખે સેવીયું માઈશું મેપાજ.
 મીરાં.

નંદનંદને સાથે ન્યારો ગ્યારો ચીરાં હરીજન પાને ઘણા ધર;
નિત્ય લજન કથા કીર્તન આચ્છન હરીજન લગવે કરે લેર.

મીરાં. ૮

નણુલ આવી મીરાંઆગની પાસે આલી, આશો માંડ્યો ઉતપાત;
સાસરે રાણાજીનું કુળ લગવ્યું વહુ, મડીએર લગવ્યાં માનપાત.

મીરાં. ૯

અંબર આબ્રજ પહેરે અનુપમ સજે મુંદર શણુગાર;
ખાહોલે પારો રાણાજી તણેરે રમી રીઝવતી લ્યો ભરથાર.

મીરાં. ૧૦

છાપાં તીલક આવી તુલસીની માળ, નાચો કુક વેરાગીને વેશ;
સંગ મુકીદો સાધુસંતનોરે, રાણાજી તો કરે સુખાં કસેશ. મીરાં. ૧૧

મીરાં કહે રે બાહ કસેશ રખવાનો, એકજ છે ઉપાય;

કેહેજો રાણાજીને સાધુને સેવે પ્રમે, નૃત્ય કરીને હરિ ગાય. મીરાં. ૧૨

વળી સોતું રૂપુ પેહરે શું સધયુરે, કાઠી નાંખો એ કાકડમાળ;

છાપાંતીલક ધરી સાધુમાં બેસો આલ્યો પહેરો તુલસીની માળ.

મીરાં. ૧૩

તમે પણુ જાઓ શીઠ સાસરેરે બાહ વૃથા વટાળો શાને દેહ;

મનમમતા મોહનવર સાથે તમે સર્વ તણને કરો રનેહ. મીરાં. ૧૪

કહેજો તમારી માતનેરે વૃદ્ધ થયાં ગાવીંદ ગુણુ ગાય;

હરી વિના કોટી દેવ સેવશો તોએ, જનમ મરણુ નહીં જાય.

મીરાં. ૧૫

મુષ્કી એમ છણકતી ખીજતીરે બાળા, આવી બંધવની પાસ;

આ સાધ બાલી કહે છે થાઓ વેરાગી સહુ, મુકીદો રાજઅવાસ

મીરાં. ૧૬

એવું સુશ્રીને આઠ્યો રોષ રાજાને ગેરો, સેવક મીરાંને આવાસ;
લાવો અખર છે શા રંગનાં રે, કોણ કોણ્ય બેડું છે એ િ પાસ;
મીરાં. ૧૭

અતુચરે આવી એમ કહ્યું જે, નથી ત્રીલુંગ આવાર;
રાજીજી સાથે કોઈ પુરૂષ બીજે છે, ઘરમાં ઘડ રહ્યો છે
થેકર; મીરાં. ૧૮

મુજ્જતામાં રાણા થયો રાનગરે, ખેંચી ખાખ થાયો છે તેગીવર,
પેડા મીરાંને મેડલે એકલેરં કોણ, આવે ના ખામ દીવાં ૧૨.
મીરાં. ૧૯

આવી જ્યું તો મીરાં એકલીરે, પ્રભુએ જો ના દીવું દરશન;
પુછ્યું મીરાંને પેડો પુરૂષ ક્યાં છે તારે લાગી છે જે શું
લગન. મીરાં. ૨૦

ક્યાં ક્યાં છે પુછા શું રાજા રોષમારે, ને તો સમજે વસે છે ભરપૂર;
ધ્યાનમાં જીએ જોગી પ્રેમી પ્રત્યક્ષ દબે, રેડું છે દુષ્ટચકી દુર. ૨૧
ક્ષત્રી નાંખોજી આ કનેસ કપટ સંગે નિર્ભંગ કરો મન;

પ્રેમીલક્ષ્મીએ પરબ્રહ્મ બજે તો તમને થાય તેના દરશન. મીરાં. ૨૨
એવું સુશ્રીને આગ લાગી ઘણીરે પશુ, લવ ના આઠ્યોરે શુપ,
કોઈ કરોને શસ્ત્ર વાવરે એવે, દીઠાં મીરાંનાં બે રૂપ. મીરાં. ૨૩
તોયે મુરખ સમજ્યો નહીરે મન સાથે ના કીધો વીચાર;
બીજું ખડગ એણે ખેંચીયુરે ત્યારે, હરિએ દખાડી મીરાં
ચાર. મીરાં. ૨૪

છાલો પડ્યો પાછો ક્યેરે રાણા, આઠ્યો પાતાને ઘેર;
લીખના ખાલો મીરાંને મોકલ્યો પીજે કાહાંચું, રાણાએ
આજી ડેર. મીરાં. ૨૫

હીધો મીરાંએ મન મગ્ન થઇનેરે પ્રભુને, દેખાડી કર્યું વીધપાન;
 અમૃત સરીખું થઇ ગમ્મરે એને, સમરથ ધણી ભગવાન. મી. ૨૬
 મીરાંખાઇ આઁવ્યા વંદાવનમારે પ્રેમે, નીરખ્યા શ્રી પ્રજરાય,
 શ્રી જમુના પયપાન કર્યું ને કરી, જીવ ગોસાઇને શિક્ષાય. મીરાં. ૨૭
 હરીજન જાણી મીરાં મગવાનું કાંચું તેણે, કાંચું ના જોઉં સ્ત્રીનું મુખ
 મીરાં કહે સારું થયું સવારું મુજને, પરપુરૂષ જોયેથી દુઃખ.
 મીરાં. ૨૮

આજલગી હું એમ જાણતી જે પ્રજમાં કુબ્ધ પુરૂષ છે એક;
 પ્રંદાવન વસી હજી પુરૂષ રહ્યાછો તેમાં, ધન્યછે તમારો વીવેક. ૨૯
 એવું મુજીને જ્ઞાન પામીયારે, જીગોસાઇ મળ્યાછે સામા ધાઇ;
 હજીમળીને હરીની વાત કરીને આઁવ્યાં, મેવાડ દેશ મીરાંખાઇ.
 મીરાં મન. ૩૦

કરી તઇયારી આઁવ્યાં દ્વારીકાં, પ્રેમે નીરખ્યા શ્રી રણુછોડ;
 વાસ પુરીને પ્રભુની પાસે રહ્યાં સદા, પોહોઁવ્યા છે મનના
 કેહ. મીરાં, ૩૧

પાછળ પરતાવો રાજાને થયોરે, ગયું ઉતરી મનનું ઝેર;
 મુખે માગે છે આપુ તેને જે કેઇ, લાવે માનવી મીરાંને ઘેર.
 મીરાં. ૩૨

ઉપશઉપરી તેહાં મોકલ્યારે, આવી લાગ્યા સહુ પાય;
 માલ પધારો મેવાડમાં વેહેલાં, સજાજીતો અંન ન ખાય. મી. ૩૩
 જ્યાં લગી તમે રહેશો દ્વારીકારે, ત્યાં લગી કરૂં અપવાસ;
 આમહુ દેખી મીરાં વીધાય માગવાને, આઁવ્યાં શ્રીપ્રભુજીની પાસ
 મીરાં મન. ૩૪

હરીએ હકીકત સાંભળી ને હસી, ચાંપી રૂઢીયા સાથ;
 શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપમાં સમાઈ ગયાંરે મીરાં,જેજેશ્રીદ્વારકાનાથ.૩૫
 ચરિત્ર એ મીરાંબાઈ જુરે જે કેા સાંભળે ને ગાય;
 પ્રેમભક્તિ તેને મળે તુઠે,હયા પ્રીતમ વૃજરાય. મીરાં મન.૩૬

૫૬ ૧.

મીઠાં ગોરસ દયો ગોરસ દયો. એ રાગ.

હારે કોઈ માધવ દયો માધવ દયો, વેંચતી વૃજનારીરે, હારે.
 માધવને મટકાંમાં ધાલી, ગોપી લટકે લટકે ચાલીરે. હારે.
 હારેગોપી ઘેતુ'શુ' ખોલતી જાય,કાન મટકીમાંનવ સમાયરે હારે.
 નવ માનો તો જીવો ઉતારી,માંહી જીવેતો કુંજવિહારીરે હારે
 વંદાવનમાં જાતાં ધારી, વાલો ગો ચારે ગીરધારી રે. હારે.
 ગોપી ચાલી વંદાવન વાટે, સઉ પ્રજની ગોપીયો સાથેરેહારે.
 મીરાંકહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,જેના ચરણકમળ સુખસાગરરેહારે

૫૬ ૨.

અરજ કરેછે મીરાં રાંકડી, ઉભી ઉભી અરજ કરે છે;
 મણિધરસ્વામી મારે મંદીર પધારો,સેવા કરૂ દીનરાતડી. ઉ.
 કુંડનારે તે:રાને કુંડનારે ગજરા,કુંડના તે હાર કુંડ પાંખડી. ઉ.
 કુંડની તે ગાદીને કુંડના તે તકિયા,કુંડની તે પાથરી પછેડી. ઉ.
 પથ પકવાન મીઠામને મેવા સવૈયાને સુંઠ હહીંડી. ઉ.
 લવંજ સોપારી એડચી તજવાલા, કાથાચુનાની પાનમીડી.ઉ.
 સેજ ત્રિછાવુ'ને પાસા મંગાવુ'.રમવ. આવેતો જમ રાતડી ઉ.
 આઈમીરાંકહે પ્રભુગીરધરનાગરવાલાતમનેજેતામાંઠરેઆંખડીઉ.

રાગ સૌરઠ પદ ૩.

આજ મારે સાધુ જનનો સંગરે, રાણા મારાં લાગ્યલખ્યાં ટક.
 સાધુજનનો સંગ જો કરીએ રામજી, ચડે તે ચોગણો રંગરે. રા.
 સાકુટ જનોનો સંગ ન કરીએ રામજી, પડે ભજનમાં ભંગરે રા.
 અડસઠ તીરથ સંતોને શરણે રામજી, કોટીકાશીને સોયે ગંગરે. રા.
 નિંદા કરસે તેતો નર્ક કુંડમાં જશે રામજી, થશે આંધળાં અપંગરે
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગરના ગુણ રામજી,
 સંતોની રજ મારે શીરવે-રાણા

પદ ૪.

કાગળ કોણ લેઈ જાયરે, વથુરામાં વશે મેવાશી. ટક.
 એરે કાગળમાં ઝાઝું શું લખીએ. થાડે થાડે હેત જણાયરે. મ.
 મિત્ર તમારા મળવાને હચ્છે, જસોમતી અન્ન ન ખાયરે. મ.
 સેજલડી તે મુને મુનીરેલાગે, રહતાં તે રજની જાયરે. મ.
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળમારૂં ત્યાં જાયરે મ.

પદ ૫,

લેતાં લેતાં શ્રીરામજીનું નામરેહો લોકડીયાં તે લાજે મરે છે. ટક.
 હરી મંદીર જતાં પાવડીયારે દુખે, ફરી આવે રાડું ગામરે. લો.
 અધડા થાય ત્યાં દોડીને જાયરે, મુકીને ધરનાં કામરે. લો.
 જાંઠ ભવૈયા ગુણકા નૃત્ય કરતાં, ખેશી રહે ચારે જામરે. લો.
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત
 હામરે. લો.

પદ ૬,

. આવત મોરીગલીયનમે ગીરધારી, મેંતો છુપ ગઘ લાજકીમારી.
 કમુખલ પાધ કેસરીયા રે જામા, ઉપર કુલ હજરી;
 મુગટ ઉપર છત્ર બિરાજે, કુંડલકી છબિ ન્યારી, આવત. ૨
 કેશરી ચિર દરિઆઈ કો લેંધો. ઉપર અંગીયાં હે ભારી,
 આવત દેખી કૃષ્ણ મોરારી છુપ ગઘ રાધે પ્યારી. આવત. ૩
 મોર મુગટ મનોહર સોહાંએ, નથીનીકી છબિ ન્યારી;
 ગલે મોતનકી માલ બીરાજે, ચરણ કમલ ખલાહારી. આ. ૪
 ઉભી રાધે પ્યારી અરજ કરત હે, મુનજો કૃષ્ણ મોરારી;
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણકમલ પર વારી. આ. ૫

પદ ૭ રાગ મારૂ

મોહન લાગત પ્યારા રાણાજી મોહન લાગત પ્યારા ટેક.
 જીતકી કલારો હાલત ચાલત પ્રાણ આધાર;
 નેનકી કલામં સખ જીગ ભુલ્યો, એહી પુરૂષ હે ન્યારા. રા. ૧
 વૃમહી જીઠે ને હમહી જીઠે, જીઠે હે સખ સંસારા;
 સ્ત્રી પુરૂષ કે સખંધ જીઠે, તો કુટયા હઠયા વૃમારા રા. ૨
 વૃમહી કહો અરધંગા હમારી, હમકુ લગાયો કારો;
 કોટી અહ્માંડમાં ત્યાપી રહ્યો હે, સો નિજવર હમારો. રા. ૩
 સાળુ પીતાંબર મોતનકી માળા લેધ ચગનમે જલાયા;
 જાપ તિલક વૃલસીની માળા, સાધુ સંગ નિસ્તારા. રા. ૪
 મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, શરણકો બિરહ સંભારો,
 હરીકે ભજન વિના જે દિન ખોયે, ધિક મુનશા જનમારો ૫

પક ૮ રાગ કલ્યાણ

નાથ તુંમ જનત હો સખ ઘટકી, મીરાં લક્ષિ કરેરે પ્રગટકી.
 નાહી ઘોઈ મીરાં લે સમરની. તેા પુજા કરત સિતા પતકી;
 સાક્ષિંગરામકું તુલશી ચઢાવે તેા લજતિલક બીચ ટિપકી. ના.
 શમ મંદીરમાં મીરાંઆમ ન.ચે, તાલ ખળવન ચુટકી;
 રૂમકુમ રૂમકુમ બાજત ધુધરા, લાજ તણ ધુધટકી. નાથ.
 વિશના પ્યાલા રાણાણ્ય લેજ્યા, સાધુ સંગત મીરાં અટકી
 કરી ચરણામૃત પી ગઈ મીરાં અમૃતકી જેસી વટકી. નાથ.
 જરત દે.રી ધર મીરાં ન.ચે શીરપે ગાગર ઉપર મટકી;
 મીરાં કહે હરી ગીરધરના ગુણ, મુરતી લાગી જેસી નમકી નાથ

પક ૯ રાગ ગરબી

કહાં ગયો પેલો ચોરણી વાળો, અમને રાસ રમા રિ. ટક.
 રાસ રમાડવાને વનમાં તેડયાં, ઝોહની મંત્ર સુગાર્યારે, ક. ૧
 માતા જસેદા સાખ પુરાવે, કેશર છાંટયા ઝોગીરે, ક. ૨
 હવણાં વેણુ સમરી સુતિ, પેરી કસુમલ ચોળીરે. ક. ૩
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણકમલ ચીત ચોરીરે ૪

ગરબી ૧૦

અજમ સકુળી મરઘા નેણી, તે' ઝોહન વશ કીધોણ. ટક,
 મકનો સો હસિને લાલ અંમાડી, અંકુશે વશ કીધોણ. આ
 લવિંગ સોપારીને પાનના બીડામાં કહુ કનોણ. અ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણકમલ ચીત લીકુંણ. અ.

ગરબી ૧૧

ચાલને સખી મહી વેચવા જઈએ, બ્યાં સુંદીરશ્યામ રમતોલ
 પ્રમતણાં પકવાન લઈ સાથે, રસાક વર કયમ જમતોલ ચા,
 માહનજીતો હવે મોટો થયો છે, ગાપીને નથી દમતોલ ચા.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, રણછોડ કુખજને વરતોલ ચા.

ગરબી ૧૨

ચાલનેરે સખી મારો શ્યામ દેખાડુ, વૃદાવનમાં ફરતોલ; ટેક,
 નખશિખ સુધી હીરાને માતી, નીત્ય નવા શબ્દગાર ધરતોલ.
 પાંપણ પાઘ કલંગી તોરે, શીરપર મુગટ ધરતોલ ચા.
 ધેનુ' ચરાવેને બેનુ બજવે, મન મારાને હરતોલ ચા.
 કપને સંભાર તારા ગુણને' સંભાર, જીવ રણછોડમાં લમતોલ ચા.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, શામળીઆ કુખજને વરતોલ ચા,

ગરબી ૧૩

કઠણ થયારે નાધવ મથુરાં જઈ, કાગળ ન લખ્યો કટકોરે. ટેક
 આહ્યા થઈ હરિહવડાં પધાર્યા, એધવ સાથે અટક્યોલ ક.
 અંગે સોવરણિયા વાગા પેર્યા, સીર પીતાંબર પટકોલ; ક.
 ગોકુળમાં એક રાસ રચ્યો છે કહાન કુખજ સંવ અટક્યોલ ક
 કાળીશી કુખજને અંગે છે કુખડી એ શું કરી જાણે લટકોલ ક.
 એછે કાળોને તે છે કુખડી, રંગે રંગ બન્યો અટકોલ; ક.
 કોઈ કહે મારી હંતસર આણી, સીર મેલ્યો રંગ અટકોલ, ક.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ખોળમાં છું ધુંધટ અટકોલક.

ગરબી ૧૪

પુનમ કેરો પુષ્પ ચંદ્ર છે, રાસ રમે નંદલાલોલ; ટક.
 નટવર વેશ ધર્યાં નંદલાલે, સૌ જોવાને ચાલોલ, પુનમ. ૧
 ગાન તાન વાણંતર વાજે, નાચે જસોદાને કાલોલ; પુનમ ૨
 સોળસહસ્રમાં અષ્ટ પટરાણી, વચ્ચે રહ્યોમારો વાલોલ, પુનમ ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, રણછોડ દીસે સારોલ, પુનમ ૪

ગરબી ૧૫

આતુર થઇછું મુખ જોવાને, ગેર આવો નંદલાલારે. ટક.
 ગઉ તણાં મીશ કરી ગયા છે, ગોકુળ આવો લાલારે,
 માસીરે મારીને ગુણકારે તારી, ટેવ તમારી છેગાળારે. આ.
 કંસ મારી માખાપ ઉગાર્યા, ઘણા કપટી નથી ભોળારે, આ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ઘણાજ લાગે મ્યારારે, આ.

ગરબી ૧૬.

કરના ફકિરા તેરી કયા દલગીરી, સદા મગનમાં રહેનાલ; ટક.
 કોઇ દિન ગાડીને કોઇ દિન ળંગલા, કોઇદિન જ ગલવસનાલ. ક.
 કોઇદિન હસ્તીને કોઇ દિન મોડા, કોઇ દિન પાઉ ચલનાલ. ક.
 કોઇ દિન ખાજને કોઇ દિન લાડુ, કોઇ દિન ફકમ ફકાલ. ક.
 કોઇદિન ઢોલીયા કોઇદિન તળાઈ, કોઇદિન ભોંયપે' લોટનાલ. ક.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કહુ અ.ય પડે સો સેહેનાલ. ક.

ગરબી ૧૭.

બોલો મેરી રસના હરીહરી, વૃમ બોલો મેરી રસના ફરિ ફરિ, ટક.

ગરૂડે બેશીને ગોવિંદજી પધાર્યા, શંખ ચક્ર ગદા ધરી ધરી. બો.
 હંસ વાહન કરી બ્રહ્માજી પધાર્યા, વેદ ચારની ધુન્ય કરી. બો.
 ઉદ્ધરે બેશીને ગણપતિ પધાર્યા, સાથે સુધ બુધ સુદરી. બો.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, એકવાર કહોને શ્રીહરી. બો.

ગરબી ૧૮.

હું જાઉં રે જીમનાં પાણીડાં, એક પંથ દો કાજ સરે. ટેક.
 જળ ભરવું બીજી હરીને મળવું, દુનિયાં ભોળી દાઝે બજે. હું.
 અજાણપણામાં કાંઈરેનવ સુઝયું, જસોદાજી આગળ રાડ કરે. હું.
 વૃંદ્રાવનને મારગ જાતાં, જનમ જનમની પ્રીત મજે. હું.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ભવસાગરનો ફેરો ટળે. હું.

ગરબી ૧૯.

નહિં જાઉંરે જીમના પાણીડાં, મારગમાં નંદલાલ મજે. ટેક.
 નંદજીનોરે વાલો આજી ન માને, કામજીગારો એની મેજે. ન.
 અમે અહિરડાં સઘળાં સુવાળાં, કઠણ કાનુડો મેલા. નહિં.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ગોપીને કાનુડો વાલો. નહિં.

ગરબી ૨૦.

હારે જાઓ જાઓરે જીવજી જીડા હારે વાત કરતાં દીઠડા;
 સૌ દેખતાં વાલો આજી કરે છે, મારે મન છે મીઠડારે જાઓ.
 વંદ્રાવનની કુંજ ગલીમેં, કુબળ સંગે દીઠડારે જાઓ.
 ચંદન પુષ્પને માથે પટકો, વાત કરતાં દીઠડારે. જાઓ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, મારે મન છે મીઠડારે. જાઓ.

ગરબી ૨૧.

હારે મારાસમ કાલે મળજે પેલાં કહ્યાં વચન તે પાળજેરે. મા.
 જળ જીમનાં જળ પાણા જનાં, મારગ વચે વેલા મળજેરે. મા.
 બાળપણાની વાઢી દાસી, પ્રીત કરી પરવરજેરે. મારા.
 વાટે આળ ન કરીએ વાલા, વચન કહું ચિત્ત ધરશોરે મારા,
 ઘણેજ રનેહ થયાથી ગીરધર, લોક લજાએ વળજેરે. મારા,
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, પ્રીત કરી ને પળજેરે. મારા.

ગરબી ૨૨.

હારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વસીયે,
 હારે મને લેહ લગાડી રંગ રસયે. ચાલો. ૮૬.
 હારે પ્રભાતના પહોરમાં નોખત વાજે,
 હારે અમે દરશન કરવા જઈયેરે. ચાલો. ૧
 હારે અરપટી પાઘ કેમરીયો વાગો,
 હારે ડાને કુંડળ સોધરે. ચાલો. ૨
 હારે પીતાંબર છરકશી જાઓ,
 હારે મોતન માળા સોધયેરે. ચાલો. ૩
 હારે ચંદ્ર બદન અણિઆળિ આંખો,
 હારે મુખડં મુંદર સોધયેરે. ચાલો. ૪
 હારે રમઝમ રમઝમ નેપુર વાજે,
 હારે મન મોહું મારૂ મોરલિએ રે. ચાલો. ૫
 હારે મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
 હારે અંગોઅંગ જઈ મળીયેરે. ચાલો. ૬

ગરબી ૨૩.

મેરો મન હર લીનો રાજા રનછોર.

ત્રીકમ માધવ ઓર પુરુષોત્તમ, કુંવર કલ્યાણી જોર.	મે.
રાધા રૂક્ષમણી ઓર સતલામા, જાંબુક વરણીરે જોર.	મે.
ઓર મુગટ પીતાંબર સોહત, કુંઠલકી છબી ઓર.	મે.
શંખ ચક્ર ગદા પદમ બિરાજે, માધુરી મુરલી કં શોર.	મે.
ચાર પાસ રતનાગર ગાજે, ગોમતીશ હે શિરમોર.	મે.
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હરિ મારા દિલડાંના	
ચોર. મેંતો.	

ગરબી ૨૪.

માગત માખણ રોટી ગોપાળ પારે માગત માખણ રોટી;
 મેરે ગોપાળજીકું રોટી બના દેઉ, એક છોટીને બીજી મોટી. મા.
 મેરે ગોપાળજીકો બીહા કડંગાં, જામુ તે જ્ઞાનકી બેટી. મા.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળા હું તો જોતી. મા.

ગરબી ૨૫.

મુખડાની માયા લાગીરે, મોહન તારા મુખડાની	દેક.
મુખડું મેં જોયું તારું, સરવે જુગ થયું ખારું;	
મન માફ રહું ન્યાફ રે.	મોહન તારા. ૧
સંસારીનું મુખ એવું ઝાંઝવાના નીર જેવું,	
તેને વુજ કરી ફરીથેર	મોહન તારા. ૨
સંસારીનું મુખ કાચું, પરણીને રંગાણું પાણું;	
તેને ઘેર શીદ જઈ જોરે	મોહન તારા. ૩

પરજીં તે પ્રિતમ પ્યાગે, અખંડ સોભાજ્ય મારે,
 રાંડવાનો ભે ગળ્યો રે માહુન તારા. ૪
 મીરાંબાઈ બલીહારી, આશા એક મને ઠારી,
 હવે હુંતો ખડલાગી રે માહુન તારા. ૫

પદ ૨૬ રાગ ધનાશ્રી.

દા દીનકે મીજ્યાન બિગાડું દા દીનકે મીજ્યાન. ટેક.
 અખ તુ સોવત સેજ પલગપર કલ તુ બયગો મસાન બી.
 માત પીતા સુત નારી છોડકે આખર કરત હેરાન. બી.
 રાજબી ચલગયે પ્રજબી ચલ ગયે, હો ગયે જગતઃમેદાન બી
 રાવજુ જેવા જેવ્યાલ્લી ચલગયે, અજ્ઞાબી ચલગયે, કોઈ ન
 રહેગો અવસાન, બી.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર રખલે તુરામકો ધ્યાન. બી

પદ ૨૭

કનૈયો તેરે જમુનામે કુદ પયોરે, કનૈ. ટેક.
 કાલિંદ્રીકો કાલોકાલો પાનીરે, પેઠત કછુ ના ડયોરે. ક.
 નંદ જસોદા ગોપગોપી સખ, નિરખત નિર ડયોરે. ક.
 પેસ પૈયારી કાલીનાગ નાથોરે, ફજુપર ત્ય કયોરે. ક.
 મજકે કાજ ગોવર્ધન ધારોરે, ઇંદ્રકો મન હયોરે. ક.
 મથુરાંમે પ્રભુ જન્મ લીયો હ. વીનીકે ઠંસ ડયોરે. ક.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુજ, મુરકો કાજ સયોરે. ક.

પદ ૨૮ રાગ આશાગોડી.

એકવલ પ્રારબ્ધકી ગતિ ન્યારી, તમે જુઓને વાત વીચારી. ઓ.
 ઘવર નીર ભરયોહે સરોવર, સમુંદર હો ગયે ખારી. ઓ.

સુંદર લોહન મૃગકું દીયો હે, બન બન ફીરત દુખ રી. ઓ-
 મુશ્મ રાજ રાજ કરત હે, પંડિત બંધારે લી નારી. ઓ-
 વેસ્થાદું પાટ પીતાંબર દીનો, સતિકું ના મીતે સાડી. ઓ-
 સુંદર નાર વાંઝણ કર ઠારી, ભુંડણ જમ જમ જારી. ઓ-
 સુમકું ધન બહોત કિયો હે, દાતાકું ના મોન બુ મારી, ઓ-
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ અરહારી. ઓ.

૫૬ ૨૯

મરી બધું માથા મેટીરે, મરી બધુ ટેકડ
 કોઇ તો બનાવે બાગ બગીચાં, કોઇતો બનાવે દરે વીરે. મ-
 ધાઇને ધુતીને ધન બેગુરે કોઇ, પાંચ વચ્ચીશની થે તીરે. મ-
 આરે કાયામાં સંતો કશર કયારોમાંદીનો ઉગરી વી મરલીરે. મ-
 બાઇમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, પાળ બાંધે. ન પાણી પહેલીરે.

૫૬ ૩૦

શામળીયો લાજ રાખે રાજાજી, પ્રભુજી લાજ રાખે રાજાજી
 કોઈ તો કહેર મીરાં બધરે બાવરી, કોઈ તો કહે મદમાતી
 રાજાજી શામળીઓ.
 તાજ મદંગ વીણાજંત્ર વાગે, ધુધરા બાંધીને મીરાં નાચે;
 રાજાજી શામળીઓ.
 આણી આણી વાટે મારાં પ્રભુજી પધાર્યાં, તેણીને વાટે મારે બધું
 રાજાજી શામળીઓ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ ચિત રાખો
 રાજાજી શામળીઓ.

શિવગીતા.

મુળશ્લોક ટીકા તથા વિવેચન સાથે, આમાં શિવભક્તોને ત-
હીન કરી નાંખે તેવી એકથી એક અપૂર્વ એવી ભક્તિ મોક્ષાદિની
કથાઓ સાથે શ્રી ભગવાન રામચંદ્રનો તથા અગસ્થ મુનીનો
ઉપદેશરૂપ સંવાદ ધણેજ આકર્ષક છે. કલ્પજુગમાં શિવગીતાનો
નીત્યપાઠ દુઃખોને દુર કરી અક્ષય સુખ આપનારો છે. ગ્લેજ ઉંચા
કાગળ પાકુ સોનેરી પુઠું કિં. ૧ ૩ પોસ્ટેજ ૩ આના.

શિવપુરાણ.

કવી દુર્ગાશંકરકૃત (સગરાગણીમાં) આમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ
અને મહેશ્વરનું ઉત્પત્ત થવું કામદેવનું દગ્ધ થવું ક્ષિંગોત્પત્તિ, શિવ-
જીયે અંબા કેવડાને આપેલો શાપ, ગણેશ ઉત્પત્તિ, ગંગા ઉત્પત્તિ,
પતિષ્ટતાધર્મ, રૂદ્રાક્ષ વિભૂતિ મહાત્માદિ બધી રસીક રસીક કથા-
ઓનો સંગ્રહ છે. અક્ષર પશુ ધણેજ મોટા છે. પાકુ સોનેરી પુઠું
છતાં કિંમત ૧૧૧ રૂ. પોસ્ટેજ ૩ આના.

મહાભારત.

વ્યાસ વલ્લભરામ સુરજરામ કૃત. (વાર્તારૂપે) કથા કહેવામાં
ખંકાયેલા વ્યાસ વલ્લભરામની રસિક વાણીથી કોઈ ભાગ્યેજ અનુભવ્યું
હશે. તેમનું રચેલું ભારત અતિ રસીક અને મન વાંચીત ૫૭
આપનારૂં છે. ઉત્તમ ચિત્રો દાખલા ઈચ લંબાઈ પહોળાઈ વાલા
૧૦૬૦ પૃષ્ઠનું મોટું કદ હોવા છતાં

કી. ૨૧૧ રૂ. પોસ્ટેજ ૮ આના જુદા.

મળવાનું ઠેકાણું:--મહાદેવ રામચંદ્ર જાગ્યુટે-શુકસેલર,

ત્રણ દરવાજા અમદાવાદ.

૫૬ ૩૧.

મેંતો રૂઢેમાં ઝોળખ્યા રામરે, રાણા ઘેર નહીં આપુ,
 આપુ આપુ સોના ચુડલો તુને, આપુ એકાવળ હાર;
 બાહુ લખ આપુ માળવોરે, આપુ ઘોડસીયાની જોડરે.
 મીરાં ઘેર આવોને. મેંતો

સોના ચુડલો હું તો પત્થર પછાડુ રાણા તોડ તે એકાવળહાર
 હાથીને ઘોડા માલ ખખતા એંતો, કરીદોને બ્રાહ્મણને દાનરે,
 ગણા ઘેર નહીંરે આપું.

રાજાજી કાગળ લખાં મોકલેરે, દુલો મીરાંને:હાથ;
 સાધુની સંગત છોડીદોને તમને મેહેલાંની કરૂં પટારણીરે
 મીરાં ઘેર આવોને.

મીરાંબાઇ કાગળ લખી મોકલેરે, દુલો રાજાજીને હાથ,
 રાજપાટ તમે છોડી દોને વસો સાધુની સાથરે—
 રાણા ઘેર નહિ આપું.

લાઇરે સાથીડા સાંઢણી શબ્દગારો, મારે જાણું તે સો કોશ;
 રાજાજી તારા રાજમાં મારે પાણી પીધાનો છે દાખ—
 રાણા ઘેર નહીં આપું.

મીરાંને ગીરધર મળ્યા નાગર નંદાજીની જોડ,
 બાઈ મીરાં કહે મારો સ્વામી શામળીયા, એંતો પૂરે મારા
 મનડાના કોડરે રાણા ઘેર નહીં આપું, મેંતો રૂઢેમાં,

૫૬ ૩૨

નહીંરે વીસાઈ હરી, અંતરમાંથી નહીંરે વીસાઈ હરી. ટક.
 શામળી સુરતના શામળીઆરે, જોતામાં નજર ઠરી—અં.
 ધત ગોકુલ ઉત મથુરાંરે નગરી, તે બીચ જુમનાં ભરી—અ

મહાવનકી કુંજગલીએ, ગૌધેન ચારે ફરી-અંતરમાંથી.
જળ જીમનાનાં નીર ભરવા ગ્યાતાં, વાલા શીરપર ગાગરધરી
હાથીને ઘોડા માલ ખળના, તારી સંગે ન આવે જરી-અં.
આઈ મીતાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, વર તો વાંઠલને વરી-

પદ ૩૩

તુંતો ભલલે ચારારે, તું તો ભલ લે મોરલીવાળાને.
(તારી)ધડી પલક ધડીયોવાળાને તુંતો ભલલે મોહન પ્યારાને ટેક.
સાત સમુદ્ર તરી તરી આઠ્યો તું તો કુખી મુખ્યો આવી
આરામે, તું તો ભલ.

શાળંગરામની સેવા ન કીધી, તું તો ધુંચાઈ રહ્યો ધરગામે,
મીરાંઆઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,હરી ભલ દ્યો આવારામે

પદ ૩૪.

શું કરવું છે રાજાજીરે, ખીજને મારે શું કરવું છે,
ધ્યાન ધણીતું ધરવું છે રે, ખીજને મારે શું કરવું છે. ટેક
ઉંઠા સાયરનો રાજા સંગ ન કરીએ.

કાંઠે બેસી નાહીએ રે. ખીજને.

પ્રભાતે ઉઠી મારે નહાવું ને ધોવું રાજા,
ધ્યાન ધણીતું ધરવું છે. ખીજને.

હીરનાં ચીર મારે કામ ન આવે રાજા,
ભગવી ચાદરે મારે ફરવું છે. ખીજને.

સોનાનો થાળ મારે કામ આવે રાજા,
ભોજન પત્રમાં મારે જમવું છે. ખીજને.

સોનાની માળા મારે કામ ન આવે રાજા,
વળસીની માળાએ મારે તરવું છે. ખીજને.

મંદીર માળીયા મારે કામ ન આવે 'રાણા,
પડેલી કુંપડીમાં મારે મરણું છે.

બીબને.

૧૦ ૩૫.

રાણાજીરે જીવનું સંગાથી બીજી ક્રોધ નથીરે. ટક-
રાણાજીરે એક પેંડાના ઢા ઢા માટલારે,
તેના જીજવા જીજવા લખીયા લેખરે;
રાણાજીરે એક તે જસોદા માઈની ગારસીરે,
બીજી કલાકને ઘેરરે રાણાજીરે જીવનું સંગાથી.
રાણાજીરે એક માઈના બે બેટડારે,
તેના જીજવા જીજવા લખીયા લેખરે;
રાણાજીરે એક તે રાજપાટ ભોગવેરે,
બીજી ઇંધન વે ઃ ખાયરે-રાણાજી જીવનું સંગાથી.
રાણાજીરે એક વેલાનાં ઢા ઢા ટુંબડાં રે,
તેના જીજવા જીજવા લખીયા લેખરે;
રાણાજીરે એક તે મહાદેવજીની ટુંબડીરે,
બીજી માલીકાને ઘેર રે-રાણાજીરે જીવનું સંગાથી.
રાણાજીરે એક ગાયના ઢા ઢા 'વાછડારે,
તેના જીજવા જીજવા લખીયારે;
રાણાજીરે એક તે મહાદેવજીના પાઈયો રે,
તેના પુરજી લખ્યા લખ્યરે. રાણાજીરે જીવનું સંગાથી
રાણાજીરે બીજી ધાંચીકાને ઘેર આંખો ખાંધીને ફેરા ફેરવેરે,
તેના પુરજી મલ્યાં પાપરે;
રાણાજીરે દુધાજીની બા મીરાં બોલ્યારે,
સંતાને અમરાપુર વાસ બીજી નરકની ખાજુરે-રાણાજી

પદ ૩૬.

સીતા રામને ભલુ દ્યો ફેકટ શીલું બંધકો,	
માલીકને ભજતાં રાત ઢીન નવ અટકો.	ટેક.
કાયાને માયા તેરી કામ નહીં આવે	
પડી રહેશે કાયા કેરો કટકો	સીતા.
પતંગ કેરો રંગ ઉઠી ઉઠી જશે,	
સંસાર છે ચાર દહાડાનો ચટકો	રીતા.
બાલપણમાં હરીને નવ ભલયા,	
યુદ્ધપણમાં ઉઠ્યે ભડકો,	સીતા.
બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગારધરના,	
હરીને ભજવાનો રાખો ખટકો	સીતા.

પદ ૩૭.

રાણાજી હું તો આદ વેરાગણ હું.	
મારે રૂઢીએ લખાવો નીજનામરે	રાણાજી
મારી સુરતા ભગવાનસે લાગીરે.	રાણાજી
સાધુ આવ્યા પૂજણલાને મામે ચાર રતન,	
ધુણીપાણી સાથરો, એની શ્રદ્ધા પ્રમાણે અન્નરે	રાણા.
સાધુ સંજે મીરાં રમેરે, ઝાલ્યા હાથસે હાથ;	
તન ચોખા મન લાખસી, મારે નેણે તે ધીની ધારે. રાણા.	
સંત અમારે શીર ધર્ષારે, હુમ સંતનકી દેહ;	
માથે ને નવ ધરાં ઉતરાંરે મારે ઠાંકયા તે ઉતર્યાં સ્નેહરે રા.	
સાધુ દેખી મન હસે રે, હસે મારી દેહ;	
રોમે રોમે રમી રહ્યોરે, જેમ વાદળામાં ધ્રુમી રહ્યોમેહરે. રા.	

મીરાંબાઇ સરખી લાડકારે, રહેતી હરી હજુર;
મીરાંને ગીરધર મળ્યારે, કપટીને મન દુરરે રાજાજી હુ તો.

પદ ૩૮.

મારે હરિ ભજ્યાની છે વેળારે ભેદુ વિના કેને કહીએ.
ભેદુડા હોય તે ભેદ પીછાણે સંતો અગમનીગમની ખબરોભેદએરે
ઉડા રે નીર જોઇને માંહી નવ ધસીએ સંતો-
કાંઠડે બેઠા બેઠા નહિ એ રે ભેદુ વિના કેને કહીએ,
પારકારે રૂપ જોઇને મન ન ડગાવીએ સંતો,
જીતી માજી તો જાશો હારી રે. ભેદુ વિના કેને કહીએ.
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,
ચરણ કમળના મુખડાં લઇએરે-ભેદુવિના કેને કહીએ.

પદ ૩૯.

બાઇ મને મળ્યા તો ભ્રમ ગોપાળ નહી જાઉં સાસરીએ.
સંસાર માફ સાસરે મધયર વૈકુંઠ વાસ;
લક્ષ્મીરાશીનો ચુડલોરે, મે તો તજીએ છે તેની પાસ રે નહિ.
સાસુ તે મારી મુકીત કહીએ ને સસરો પ્રેમ મુજણ;
એકને સખ જુગ મોહી રહ્યોરે, બીજામોહી તે બ્રહ્મ પ્રમાણ નહિ
મારાદીયરને દો દીકરીરે દોઠું રાજકુમાર;
જેઠ જુગ જુગ જીવજોરે, મારો નાવહીએા નિરધાર રે, નહિ
મારા સ્વામીને જઇ એમ કહેજોરે ધીરજ ધરજો ધ્યાન,
કરજોડી મીરાંબાઇ વિનવે રે, હવે ફરી નહી લેઉ ગર્ભાધાન રે
નહી જાઉં સાસરીએ.

પદ ૪૦ રાગ કનરો.

મેં મેરો મન હરીસેં જોયો, હરી સંગ જોયો,
 તખ સકલ સંગ તોયો, મે મેરો મન. ટક.
 તખ એર દેવનકી ધાત ઉઠાઈ,
 લઈ વૃલસી દલ વામે રે મોયો;
 જખ શ્રવણે મુને હે ચરણાત્રત,
 સખત ભરોંસો હે મુખમારે ઢારો—મેં મેરો.
 જખ સંગત ભયી સંતનકા,
 તખ રાણાણ્યે મોએ મારણુ છોયો,
 મેં મેરો કામ કીયો અલી ખાવરી;
 તોકું આઠાયો હરીએ અંધાર પછરો—મેં મેરો.
 અલી ધુરીકો તે સીરપર,
 મેં મેરો રાખ્યોરે મટકો ફોયો;
 અલી મેરા મુરતી નિરંતર હરીસેં,
 જમુરે ખાણગર ગળે રોખ્યા ઢારો—મેં મેરો.
 નાથ નથે તખ ધુંધટ રે કૈસો,
 લોક લાજ મેં તનકો રે તોયો;
 મીરાં કહે જાગી લગનસેં,
 કાર ભયો રાણે મુખજ મોયો.—મેં મેરો.

પદ ૪૧.

હરી મેરે નેનમાં રહીયો, હરી મેરે નેનમેરે રહીયો.
 દવસ આજે આજે ઠાલો, ધડી પલ અલગા મત થયો, હરી.

કોઇકુ પ્યારે લલકા, રે લલકી, કોયકુ પ્યારે બેન આર લૈયા;
 કોયકુ પ્યારી અજબ સુંદરી, હમેરે પ્યારો બાવા નંદલોકો છેયો. હ.
 કોયકુ બલહૈ માત પીતાકો, કોઇ અટમ કટમકો સવૈયા;
 કોઇક કહે મેં આપે બલીયા, હમારે બલહે રાજ રામયા. હરી.
 કોયક હોસી કોપીન ધારનકો ભયો, કોઇક કપડા પહેરી બડેયા;
 કોઇ હોસીક ધન માલનકો, હમેરો હોસી હરી ચરણકું છેયો. હ.
 કોઇક પઠન ચતુર ભયો, કાંકે રાગ રંગકો ગવૈયા;
 મીરાં કહે પ્રભુ હુમેરે મીલનકું, પ્રેમ સહજ કૃણુ કૃણુ કહીયા. હ.

૫૬ ૬૨

પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમની રે મને લાગી કટારી પ્રેમની. ટેક.
 જળ જીમનાંનાં ભરવા ગયાંતાં, હતી ગાગર માથે હેમનીરે. મ.
 કાથે તે તાંતણે હરણ્યે બાંધી, જેમ બેચે તેમ તેમનીરે. મને.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, શામળી સુરત શુભ એમનીરે.

૫૬ ૪૩.

થનક થનક તા થેમરે નાથે નં:નો નાનડીઓ. ટેક.
 તાળમંધ તાળી વાગે ધુવર ધમકે, હારે લાલ મોરલી બજવે
 લલ લલક. નાથે.
 નાર: નૃત્ય કરતા આગે, હારે વળી સાથ રાધાને લઇને નાથે.
 બ્રહ્મા વેદ ભજતારે આગે, હાંકે ત્યાંતો કૃષ્ણજીએ મોરલી
 બજાઇ. નાથે.

જાવિદાલ પ્રાણ અમારોરે, અને જગ લાગ્યો ખારોરે,
 અને મારો રામલ લાવેરે, ખીજે મારી નજરે ન આવેરે.
 મળે તો હરીજન મળજેરે, દુરીજન દુરથી ટળજેરે. ટઃ.
 મીરાંબાધના મેહલમાંરે, હરી સંતનનો વાસ;
 કપડોથી હરી દુર વસે, મારા સંતન કેરી પાસ. ગા.
 ર.શ્ચેલ કાગળ મોકલેરે, દો રાણી મીરાંને હાથ;
 સાધુની સંગત છોડી દો, તમે વસોને અમારે સાથ. ગા.
 લજબુ મહીયર સાસરું, તમે લજબ્યાં માને આપ;
 કુળ લજબુ રાણા તજુ, તમે લજબુ મોસાળ આપ. ગા.
 મીરાંબાધ કાગળ મોકલેરે, દેજે રાણાલ હાથ,
 રાજપાત્ર તમે છોડી રાણાલ, વસો સાધુને સાથ. ગા.
 વિષને પ્યાલો રાણે મોકલ્યોરે, દેજે મીરાંને હાથ;
 અમ્રત જાણી મીરાં પી ગયાં, જેને સ્ફુલ્ય શ્રીવિદ્યને નાથ. ગા.
 રાણે દાસી મોકલી, જમ જુઓ મીરાંને મેહલન;
 મીરાં બેઠાં ભજન કરે, શ્રી કૃણે તે આપ્યો કોલ. ગા.
 રાણે રી રાતડો રાધે ચઢીયો ભુપ,
 ખડગ તાણી મીરાંને મારતાં. તેણે દીઠાં સાત સ્વરૂપ. ગા.
 સાંઠવાળા સાંઠ શગુનારજેરે, જતુ સો સો રે કોશ;
 રાણાલના દેસમાં મરે, પાણી પીધાને દોષ. ગા.
 ઠાળો મેલ્યો મેવાડરે, મીરાં ગઈ પશ્ચિમમાંય;
 સર્વે છોડી મીરાં નીસર્વાં જેતું માયામાં મનડું ન કાંય. ગા.

સાધુ અમારી સુપુમણારે, સસરો પ્રેમ સંતોષ;	
જેઠ જગજીવન જમતમાં, મારો નાવલીયો નિર્દોષ.	ગા.
ચુંદડી ઓઢુ ત્યારે રંગ ચુવેરે, રંગ ઘેરંગ હોય;	
ઓઢુ હું કાળો કામળો, દુબ્બે કાષ્ટ ન લાગે કોય.	ગા.
મીરાં હરીની લાડકીરે, રહેતી સંત હજુર;	
સાધુ સંગાતે સ્નેહ ધણો પેલા કપટીથી દીલ કુર.	ગા.
મહીધર મારું મેડવરે, સાસરીયું ચીતોડ;	
મીરાંને ગીરધર મહ્યા, મારા મનના તે પુર્યા કોડ.	ગા.

સાખીઓ.

મીરાં કહે ઓ રાજ્યાલ, શે નથી ભજતા શમ;	
રાજપાટને સિદ્ધ સરવે, અંતે ન આવે કામ.	૧
મરણ તણી શીર ગાજતી, નાખત કઃણ નિશાન,	
ચેતી શકાય તો ચેતજે, એ મીરાં નિશાન.	૨
એન કહી મીરાં તો ગઈ, સંતોની સંગાથ;	
તીરથ ઘરતાં ઘારકામાં, પહોંચી જ્યાં નીજ નાથ.	૩
કઠ ભાંજી ભગવંતની, સુપુ તન મન નિત્ય;	
ગીરધર શું પ્રીતી ધણી, એ સંતનકી રીત.	૪
પુરૂષમાં પુરૂષ બની નારીમાં નારી તેહ,	
નારી પણ પુરૂષ બની, નારીનો તણ દેહ.	૫.
આ દરશન દેઠારતું, મીરાં પ્રેમ પમાઈ;	
દર્શન શ્રી રણુછાડતું, કરતાં ત્યાંય સમાઈ.	૬.

પદ ૪૫

કાન્હા બનસરીરે બબ્બ ગિરધારી,
 તારી બનસરી લાગી મોંકોં ચ્યાર
 હહીં દુધ બેચને બાતી જમુના,કાનાને ગાગર ફેરી. કાના. ૧
 ભસરપર ઘટ ઘટપર ઝારી, ઉસ્કુ ઉતારી મુરારી. કાના. ૨
 સાસ બુરારીરે નનંદ હુઠેલી, દેવર દેવે મોંકોં ગારી. કાના. ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણકમલ બનહારી. કાના. ૪

પદ ૪૬

હરિ ગુન ગાવત ન.ચુંગી. ટેક.
 અપને મંદિરમેં જૈઠા જૈઠકર, ગીતા ભાગવત વાચુંગી. ૧
 આન ધ્યાનકી ગઠડી ખાંધકર, હરિહરિ સંગ મૈં લાચુંગી. ૨
 મીરાં કેસે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સદા પ્રેમ રસ ચાખુંગી. ૩

પદ ૪૭

હુલત રાધા સંગ, ગિરીધર હુલત રાધા સંગ. ટેક.
 અંબિર ગુલાલકી ધુમ મચાઇ, ભર પિચકારી રંગ. ગિરી. ૧
 લાલ ભાઇ બિંદાબન જમુના, કેસર ચુવત રંગ. ગરી. ૨
 નાચત લાલ અધાર સુરભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદંગ. ગિરી. ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરન કમલકું હંગ. ગિરી. ૪

પદ ૪૮

તુમ બિન મોરી કોન અબર લે, ગાવરધન ગિરિધારીરે. ટેક.
 મોર મુગુટ પીતાંબર શોભે, કુંડલકી છત્રી ન્યારીરે તુમ. ૧

ભારી સભાએં દ્રૌપદી ઠાડી, રાખો લાજ હુમારીરે. વૃમ. ૨
 મીરાં કહે પ્રભુ ગિરીધર નાગર, ચરન કમલ બલહારીરે. વૃમ. ૩

પદ ૪૯

હાથકી બિડીલો મોરે બાલમ, મોરે બાલમ સાજનવા ટેક. ૧

કથા ચુના લવંગ સુપારી, બીડી બનાઉં ગહિરિ;
 કેશરકા રંગ ખુલા હૈ, મારો ભર પિચકારીરે. ૧

પકે પાનકે બીઠે બનાઉં, લો મોરે બાલમધુ;
 હંસ હંસકર બાતા બોલો, અંતર પડદા બોલોજી. ૨

મીરાંકે પ્રભુ ગિરીધર નાગર બોલત હે પ્યારી,
 અંતર બાલમ યારો, દાસી હૈ તેરી. ૩

પદ ૫૦

કાના ચાલો મારે ઘેર કામ છે, સુંદર તારૂં નામ છે. ટેક.

મારા અંગણામાં તુલસીનું ઝાઠ છે, સુંદર તારૂં નામ છે. કા. ૧

બાગલા મંદિરમાં સસરા સુવે છે, પાછલું મંદિર સુમસામ છે. કા. ૨

રોર મુગટ પીતાંબર શોભે, ગલે મોતનકી માલ છે. કા. ૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરનકમલ ચિત જાય છે. કા. ૪

પદ ૫૧

કુબળને જાદુ ડારા, મોહે લીચો શામ હુમારાંરે. કુબળાં

દિન નહિ ચૈન રૈન નહી નિદ્રા, તલપતરેં જીવ હુમારાં. કુ. ૧

નિરમલ નીર જમુનાજીકો છાંડયો, ભય પિરે જલ ખારારે. કું. ૨
 ધત ગ્રોકલ ઉત મથુરા નગરી, છોડાયો પિહુ પ્યારા. કું. ૩
 માર મુગટ પીતામ્બર શોભે, જીવન પ્રાપ્ત હમારા. કું. ૪
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, નિરહ સમુદર સારારે.
 કુમળને જહુ ડારારો.

પદ પર.

કાયકુ દેહ ધરી, ભજન યિત કાયકુ દેહ ધરી;
 ગર્ભવાસકી ત્રાસ દિખાઇ, વાકી પીઠ યુરી. ભજ ૧.
 કોલ યચન કરી બાહેર આયો. અખ તુમ ભુલ પરિ ભજ ૨
 નોખત નગારા વાજે બધાઈ, કુટુંબ સખ દેખ ઠરી. ભજ ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, જનની ભારે મરી. ભજ.૬.

પદ પ૩.

રૂતા કયો નહીરે હરિ નામ, તેરે કોડી લગે નહિં કામ:
 નર દેહી સ્મરનકુ દીની, યિત મુમરેવે કામ ૧
 બાલ પશુ હૈમ ખેલ ગુમાયો, તરુણ ભયે અસ કામ. ૨
 પાવ દિયા તોરે તીરથ કરને, હાથ દીયા કર કામ. ૩
 નેન દિયા તોરે દરશન કરને, અવણ દીયા સુન જ્ઞાન. ૪
 કાંત દીયા તેગ મુખકા શોભા જીવ કીઈ ભજ ગમ. ૫
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હે જીવનો ણે કામ. ૬

પદ પ૪.

સખી મેરા કાનુડો કાળજેકી કોર હૈએ. ટેક.
 માર મુકટ પીતામ્બર શોભે, કુંડલકી ઝંઝોવ. સ. ૧
 સામુ યુરી મેરી નથુંદ હઠિલી, ઓટો દેવર ચોર. સ. ૨

दुंद्रावनकी कुंजगक्षीमे, नाचत नंद किशोर, स. ३
भीरां कहे प्रभु गिरधर नागर, यरथ कमल चित थोरी स. ४

पद पंप

भाध मेने गाविंद लीयो हे भाल. टेक.
कोध कहे लक्ष्मीका कोध कहे लारी, लीयो हे तराणु तोल मा. १
कोध कहे ससता कोध कहे महंगा, कोध कहे अनभोल. मा. २
विंदावनकी कुंज गलनमे, लीयो हे जजके डोल. मा. ३
भीरां कहे प्रभु गिरधर, नागर, पुरव जन के जोज. मा. ४

पद पद

राधा प्यारी हे जारोणु जन्सी लुमारी. टेक.
ये जन्सीमे मेरा प्राणु असत हे, वो जन्सी गध थोरी रा. १
ना सोनेकी जन्सी ना रुपेकी, हरहर भांसली पेरी रा. २
धडी जेक मुजमे धडी जेक करमे, धडी जेक बधर धरी रा. ३
भीरां कहे प्रभु गीरधर नागर, यरन कमलपर वारी,
राधा प्यारी हे, ४

पद प०

जन्सी तु कवन शुभान लारी. टेक.
अपने तनपर छेद परये, जालाते जिछरी. जन्सी. १
जल पात हुं तोरी भय जनुं तुंजनकी लक्षरी. जन्सी. २
भीरां कहे प्रभु गीरधर नागर राधासे उगरी. जन्सी. ३

પદ ૫૮

લાજ રાખો તુમ મેરી, પ્રહુલ લાજ રાખો તુમ મેરી. ટેક.
 જબ બકરીને કમરી પકડી, તબહી માન મરોડી. પ્ર. ૧
 મિગરીબ તુમ કરનાસાગર. દુષ્ટ કરત બસ જોરી. પ્ર. ૨
 મીરાં કહે પ્રહુ હીરધર નાગર, તુમ પીતા મે છોરી. પ્ર. ૩

પદ ૫૯

જો તુમ તોડો પિયા મેં નહીં તોડું,
 તોરી પ્રીત તોડી કૃષ્ણ કોણ સંગ જોડું. ટેક.
 તુમ ભયે તરવર, મેં ભઈ પંખીયા;
 તુમ ભયે સરોવર, મેં તેરી મછીયા. જો. ૧
 તુમ ભયે મિરિવર, મેં ભઈ ચારા;
 તુમ ભયે ચંદા, હમ ભયે ચકોરા. જો. ૨
 તુમ ભયે મોતી પ્રહુ, હમ ભયે ધાગા
 તુમ ભયે સોના, હમ ભયે સ્વાગા. જો. ૩
 બાધ મીરાં કહે, પ્રહુ વ્રજ કે વાસી;
 તુમ મેરે ઠાકોર, મેં તેરી દાસી. જો. ૪

પદ ૬૦

મનં અટકી મેરે દિલ અટકી, હો મુકુટકી લટક મેરે મન અટકી ટેક
 માથે મુકુટ કોર ચંદનકી, શોભા હમે પીર પટકી. મન. ૧
 શંખ ચક ગદા પદમ ખીરાજે, ગુંજમાલ મેરે મન અટકી. મ. ૨
 અંતરધયાન ભયે ગોપીયનમેં, મુદ્ધન રહી જમુના તટકી મ ૩
 પાંત પાત ઝિંદાવન હુકે, કુંજ કુંજ રાયે ભટકી. મ. ૪

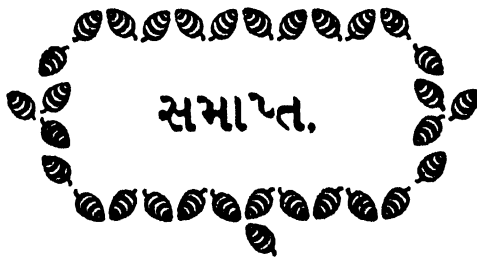
જમુનાને નીર તીર ધેતુ ચલાવે, સુરત રહી બંસી બટકી મ પ
કુંડલનેકે જમા કહમકી છેયા, ગોપીયનકી મટકી પટકી, મ. ૬
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, જનત હો સખ ધટકી. મ. ૭

પદ ૬૧

ચાલો મન મંગા જમુના તીર, ગંગા જમુના તીર,
ગંગા નિરમલ પાણી, શીતલ હોત શરીર. ચાલો.
બંસી બજાવત ગાવત કાના, સંગલીયે બનવીર. ચાલો.
મોર મુગુર પીતાંબર શોભે, કુંડલ ઝલકત હીર. ચાલો.
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર ચરન કમલપર શીર. ચાલો.

પદ ૬૨

રામ રતન ધન પાયો મૈયા મેંતો રામ રતન ધન પાયો. ટેક
સંત સંગત સદગુર પ્રતાપસે, ભાગ બડો બની આયો. મૈ.
શરયે ન ખુટે વાંકુ ચોર ન લુટે, દીન દીન હોત સવાયો. મૈ. ૨.
નીર ન કુબે વાકું અગ્ની ન જલે, ધનથી ધર્યો ન સમાયો. મૈ. ૩
નામકો નાવ ભજનકી બતિયાં, ભવસાગરસે તાર્યો. મૈ. ૪
મીરાંબાઈ પ્રભુ ગિરધર શરને, ચરનકમલ ચિત્ત લાયો. મૈ. ૫

બકતમાળ પ્રશંગ- આ પુસ્તકમાં એકસોસીતોતેર

બગવદ્ બકતોનો અર્પુર્વ ભ-
કિતમય ધતિહાસ આપવામાં આવ્યો છે. જેથી દરેક ભગવત બકતોને
અવશ્ય રાખવા યોગ્ય છે. પાકું પુકું કિ. ૧ ર.

રામાયણ- (ગોસ્વામી શ્રી તુલસીદાસજીકૃત.) ગુ-
જરાતીમાં શ્રીરામાયણ એ શાસ્ત્રતું શાસ્ત્ર છે

ધતિહાસનો ધતિહાસ છે અને જ્ઞાન તેમજ ઉપદેશથી અક્ષરે અક્ષર
રસમય અનેહું વાર્તામય વાંચન છે, આ તુલસીદાસની રસમય વાણીથી
રચેહું છે કે તેનું રસામૃત પાન કરતાં બકતોનાં હૃદય ડોલવા લાગે છે.
અને બકતીરસથી ઉછળી ઉછળીને ઉભરાઇ ન્ય છે. બાળબોધ ન
બલેનારા સાર આનો મુળ ભાગ પણ ગુજરાતી અક્ષરમાંજ રાખેલો
છે. જેથી થોડું બલેજ્ઞા સ્ત્રી પુરષો તુલસીદાસની અમર વાણી ધ-
ણીજ સહેલાઈથી વાંચી શકે છે. આટલી સગવડતાવાહું અને આ-
ટહું સસ્તુ રામાયણ આજ છે કામળ ગ્લેજ ઉંચા પાકું સોનેરી
પુકું ૬૧૫૫૫૫ ઈચ્છ લંબાઇ પહોળાઇવાલા ૧૧૪૦ પૃષ્ટ છતાં કિંમત
માત્ર રૂ. ૩) પોષ્ટેજ માત્ર ૧૦ આના.

રૂપશકાન્ત- આ પુસ્તક સંસાર સાગરમાંથી તરવા એક
નોકા રૂપ છે. આ પુસ્તકમાં સંસાર વ્યવ-

હારમાંજ રહી કૈવલ્ય પદનો માર્ગ દેખાડેલો છે. વિશેષમાં ધાર્મિક
બાબતો દૃષ્ટાન્ત સીદ્ધાંત રૂપે આપેલી હોવાથી ગમે તેવા અચાન
સ્ત્રીપુરુષોને પણ ગમત ગોષ્ટી સાથે જ્ઞાન થાય છે જેથી વાંચતાં મુ-
દલ કંટાળો આવતો નથી. કહો આનાથી વીસૈષ સાર પુસ્તકે ઠહું
જોઇએ. કિં. માત્ર રૂ. ૨૧૧ પો. ૪ આના.

મળવાનું ઠેકાણું:--મહાદેવ રામચંદ્ર બાગુષ્ટે-મુકસેલર,

ત્રણ દરવાજા અમદાવાદ.

આત્મજ્ઞાનનો ભંડાર—અથવા ભજન સંગ્રહ-કર્પૂર, મીરાંબા

ઈ, દુલસીદાસ, મુરદાસ, નરસિંહ મેહેતા, મુરુઆમદિનાં હિંદી કે
જન સહબોધક નીતિમય પદોનો સંગ્રહ છે... .. કિ. ૧૨ આના.

કૃપીરનાં આધ્યાત્મિક પદો—(૧-૨)—આમ મહાત્મા કૃપીરન

દોહસનો ધણીજ ઉદાણથી અર્થ આપેલો હોવાથી ગમે તેવા પાશાણ
હકમવાળા માણસને પણ સહેજમાં આધ્યાત્મગ્ન થાય છે. કિ. ૪ આ

કાવ્ય કુસુમાકર—આમાં નીતિ, ધર્મ, બકિત, સુ-
તી, પરસ્ત્રી પ્રીત, મીત્રાદિ ૧૪૦

વિષયો ઉપર જુદી જુદી કવિતાઓ ધણીજ ઓષદાયક છે. કવિતાના
સૌજનીને ખાસ સંગ્રહ કરવા લાયક છે. પાકુ સોનેરી પુકું ૧૦૦
છતાં માત્ર... .. કિ. ૨.૨

ભજન મહાસાગર—અને હિન્દુસ્તાની પદોના
સંગ્રહ મહાદેવ-સંત મહા-

દેવજીની પ્રસાદીમાંનો આ એક અપૂર્વ ગ્રંથ છે. નવરાસ નખતે
હંસાર સાગર તરવાને આ ઉત્તમોત્તમ સાધન છે. ગ્નેજ કેવા કાગળ
પુકું સોનેરી પુકું છતાં... .. કિ. ૧૨ આના.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગૃષ્ટે બુકસેલર.

ત્રણ ફરવાળ--મુ. અમદાવાદ.

